Rahkaneva-Teerinevan suokasvillisuusselvitys

Rahkaneva-Teerineva kuuluu kansallisen suo- ja turvestrategian mukaisessa luonnontilaisuusluokittelussa luokkaan 2, sillä suon keidasosat ovat luonnontilaisia ja säilyviä, mutta suon ojittamattoman osan minerotrofiset alueet ovat kuivahtaneet ja taimettuneet suota halkovan ojan lähellä. Muita ojituksesta aiheutuneita kasvillisuusmuutoksia ei ojittamattomassa osassa ole havaittavissa. Valtaosa suosta on ojittamatta, mutta suon reunaosia, etenkin aapasuo-osia, on laajalti ojitettu. Ojat ovat hyväkuntoisia ja kuivattavat suota yhä voimakkaasti. Koska kyseessä on sadevedestä ravinteensa saava keidassuo, sen keskeisimpien osien voidaan katsoa säilyvän kasvillisuudeltaan luonnontilassa ojituksista huolimatta. Suon luonnontilaa olisi kohtalaisen helppo parantaa tukkimalla suon rimpiä puhkovia ja ojittamatonta osaa reunustavia ojia. Ennallistamistoimilla olisi mahdollista parantaa erityisesti suon aapasuo-osien vesitaloutta.

Rahkaneva-Teerinevan kasvillisuus selvitettiin 12.7.2011. Kasvillisuusselvityksen yhteydessä tehdyt merkittävimmät lintuhavainnot kirjattiin ylös. Rahkaneva-Teerineva on aapakeidassuo, jonka vallitsevin suoyhdistymätyyppi on viettokeidas. Suolla on myös väli- ja rimpipintaisia aapasuo-osia, joissa kasvaa rimpinevaa, sarakorpea ja saranevoja. Viettokeidasosissa kasvaa rahkanevaa eli puutonta rahkarämettä, jota luonnehtii rahkamättäiden ja kuljujen vaihtelu. Teerinevan rahkanevalla tavataan paikoin minerotrofiaa ilmentäviä kasveja, jotka ovat jäänne Teerinevan aapasuovaiheesta.

Teeri- ja Rahkanevan välissä sijaitsee vedenjakaja, jonka kohdalla kasvaa rahkarämettä. Vedenjakajan kohdassa suoyhdistymätyyppi on rahkakeidas. Suon keskellä olevassa aapasuo-osassa kasvaa oligotrofista *Sphagnum*-rimpinevaa (OlSphRiN) ja oligotrofista sararämettä (OlSR). Selvitysalueen pohjoisosassa kasvaa luhtaista mesotrofista sarakorpea (LuMeSK) ja luhtaista oligotrofista saranevaa (LuOlSN) sekä oligotrofista saranevaa (OlSN). Suon länsireunassa kasvaa pienialaisena laikkuna tupasvillakorpea (TK), joka on sekä Etelä-Suomessa että valtakunnallisesti uhanalainen suotyyppi. Saraneva, sararäme ja sarakorpi ovat Etelä-Suomessa uhanalaisia ja rimpinevat Etelä-Suomessa silmälläpidettäviä suotyyppejä. Suolla havaittu keltavästäräkki (*Motacilla flava*) on valtakunnallisesti uhanalainen lintulaji; pikkukuovi (*Numenius phaeopus*) riekko (*Galopus galopus*) ja liro (*Tringa glareola*) ovat alueellisesti uhanalaisia. Muita huomionarvoisia lajeja ovat lintudirektiivin (79/409/ETY) I-liitteen laji kapustarinta (Pluvialis apricaria) sekä silmälläpidettävät metso (*Tetrao urogallus*) ja teeri (*Tetrao tetrix*).

Suon itäosassa kasvaa mesotrofisen nevarämeen muuttumaa (MeNRmu) ja korpirämeen muuttumaa (KRmu). Suon ojitetuissa länsiosissa muuttumat ovat rahkanevan ja rahkarämeen muuttumia (RaNmu, RaRmu), joissa varpujen kasvu on elpynyt, kuljut ovat kuivahtaneet ja alue on taimettunut. Suon länsiosassa sijaitseva Riihikaarto-niminen kivennäismaa on harjumainen ja elävöittää suon maisemaa. Suon ojittamattoman osan itäreunassa sijaitsevat metsäsaarekkeet sekä suon luhtaisissa osissa kasvava sarakorpi elävöittävät suon avointa maisemaa. Metsäsaarekkeet täyttävät metsälain tarkoittamien erityisen tärkeiden elinympäristöjen kriteerit. Teerinevalla havaittiin kohtalaisen paljon suomuuraimen raakileita ja suo onkin todennäköisesti suhteellisen hyvä hillasuo.

Liitteet:

Liite 1. Rahkaneva-Teerinevan selvitysalueen kartta

Liite 2. Kuvia Rahkaneva-Teerinevan suotyypeistä

Liite 1. Rahkaneva-Teerinevan selvitysalueen kartta.Teerinevalla tummansinisellä piirretyt ojat ovat uudisojia. Harmaa viiva osoittaa suon rajauksen ja suotyyppien yleispiirteisiä rajauksia.

Kuvia Rahkaneva-Teerinevan suotyypeistä

Kuva 1. Puutonta rahkarämettä eli rahkanevaa Teerinevalla.

Kuva 2. Saranevaa Rahkanevan aapasuo-osassa.

Kuva 3. Luhtainen keskiravinteinen sarakorpi.

Kuva 4. Melko tuore uudisoja suon ojittamattoman osan reunassa.